

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

2

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

1

Upp, Her!

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

Christnas wandel så anstötlig är,
 Att sjelfwa werlden redan klaga plär
 Öfwer de onda exempel.
 Gud, hwilka klagomål måste ej då!
 Hörs-ristan dina Tempel!

8

Winbären mogna, tillfreds är Guds präst,
 Hösten är redan för dörren:
 Nådens röst som ropar till oss:
 Sofwande syndare, hören!
 Men I wakne! stån med flit på er wakt!
 Hastwer de brinnande lampor i akt,
 Att ej winläggandet släcknar!
 Öfwer den slåt, som belyr detta råd,
 Ödd-mörkret samlas och tjocknar.

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

8

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

2

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

6

Upp, Her! som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu
 Guds rike, som du nu

GS 2109

Twenne

Andeliga

Sånger,

Den Första:

För Himmelen måste man kämpa, ic.

Den Andra:

Om de trognas klagan öfwer den tilltagande
 synden.

Allmänt fbrfall i vår Christenhet, ic.

Sjungas under sina egna behagliga Melodier.

Ödicheborg,

tryckte hos Sam. Norberg, 1837.

in
'mas mofitnalo m mof 1109 golvat na 1109
'addola na 1109 1109 1109 1109
'up omegm 1109 1109 1109 1109
'1109 1109 1109 1109 1109
'1109 1109 1109 1109 1109
'1109 1109 1109 1109 1109
'1109 1109 1109 1109 1109

5.

1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109

4.

1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109

3.

Den Första:

1.

Idr Himmelen måste man kämpa,
Som låg man i dödsförfäkt, det säger Guds Son,
Man vinner ej nåden med kämpa,
Den late får intet vid nådens thron.
Af många de krafter ej sklas,
Som förbräas till iswer i båttringens strid;
Den dörlade isweren bdr sklas,
Måst dörs man och stannar derwid.

2.

Gubomligt wdr Jesus bebyrar,
Att mången skall söka, men ej komma in:
Måst detta du säkre, som yrar,
Och står i den tanken att himlen blir din;
Ja du, som rätt ofta blir slagen,
Men aldrig gdr alfwär tills själen blir frälst,
Du söker hwar gång du blir dragen,
Men ålskar dock werldens häst.

3. Pd

5.

1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109

4.

1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109

3.

1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109
1109 1109 1109 1109 1109

5.

I ett så dmsligt som grusligt förakt
Guds Sakramenter ha råkat.
Denna dödsförfäkten, som wärer med magt,
Länge de fromma har bråkat.
Döpta äro våra Christna, men
Utaf förbundet är intet igen;
Gud håller tro, men, Ötrogne,
Du är den, som söndersliter Guds band,
Du till fördomelsen mogne!

6.

Nattwardens helga högtwärdiga bord
(Det är förfräckligt att nämna),
Är en tillflykt för säkerhet gjord,
Härwid må jorden ju remna.
Bigten sker af mängden utan bot,
Christi kropp och blod i otro tages mot.
Drenom helgedom råckes.
Syndens förlåtelse tror man sig få,
Men hwem för synden förfräckes?

7.

Engellöst rafa nu lasterna fram,
Fräckt alla synder fördrivas.
Werlden har undertryckt blygsel och skam.
Gud förörlämpas, bebröfwas.

Chri.